

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

Члан 1.

У Закону о систему плата запослених у јавном сектору („Сл. Гласник РС“ број 18/16), у члану 1. у ставу 2. после речи: „друге органе и организације које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе“ додају се речи: „јавна предузећа и привредна друштва које је основала Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе; Народну банку србије; јавне медијске сервисе;“.

У ставу 3. после тачке 10) брише се тачка, ставља се: „ ; „ и додају нове тач. 11) – 13) које гласе:

„11) запослени у јавним предузећима и привредним друштвима које је основала Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе;

12) запослени у Народној банци Србије и

13) запослене у јавним медијским сервисима.“

Члан 2.

У члану 2. у ст. 1. и 2. речи: „посебним законом“ замењују се речима: „законом који уређује радне односе.“

Члан 3.

У члану 7. став 4. реч: „већа“ замењује се речју: „мања“.

Члан 4.

У члану 23. речи: „ код послодаваца у јавном сектору,“ бришу се.

Члан 5.

Члан 27. мења се и гласи:

„Накнада плате за време одсуствовања са рада због привремене спречености за рад

Члан 27.

Запослени има право на накнаду плате з у висини просечне плате у претходних 12 месеци за време одсуствовања са рада због привремене спречености за рад до 30 дана.“

Члан 6.

У члану 28. на крају реченице брише се тачка, ставља запета и додају речи: „с тим да се посебним законом не може предвидети мањи обим права на накнаду плате у односу на овај закон.“

Члан 7.

У члану 30. на крају реченице ставља се запета и додају речи: „с тим да се посебним законом не може предвидети мањи обим права на накнаду плате у односу на овај закон.“

Члан 8.

У члану 32. став 2. мења се и гласи:

„Запослени има право на увећање накнаде за превоз у случају промене места становања након заснивања радног односа.“

Ст. 3. и 4. бришу се.

Постојећи став 5. постаје став 3.

Члан 9.

У члану 34. речи: „посебним законом“ замењују се речима: „законом који уређује радне односе.“

Члан 10.

Члан 36, глава IV. и назив главе IV. „БУЏЕТСКО ОГРАНИЧЕЊЕ“ изнад члана бришу се.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о систему плата у јавном сектору садржан је у члану 97. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области радних односа, заштите на раду, запошљавања, социјалног осигурања и других облика социјалне сигурности и друге односе од интереса за Републику Србију, у складу са Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о систему плата у јавном сектору, који је на снази од 9. марта 2016. године, а у његова примена отпочиње 1. јануара 2017. године, својим решењима битно угрожава економски положај запослених у јавном сектору, што ће у перспективи имати за последицу одлив стручних кадрова из јавног сектора, чиме ће доћи до драстичног пада ефикасности и квалитета рада у јавном сектору. Поред тога овим законом није обухваћен цео јавни сектор, тако да његова решења не само да ће имати већ наведене негативне последице, већ су она и селективне и дискриминаторне природе, чиме се додатно урушава јавни сектор у Србији и праве неоправдано велике разлике између нпр. органа државне управе, покрајинске и локалне управе на једној страни и јавних агенција на другој страни. Оваква решења не само да делују дестимулативно већ, заједно са нетраспаретним начином запошљавања у јавном сектору, доприносе партијском запошљавању.

Предложене измене треба да допринесу спречавању наступања свих ових негативних последица.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога Закона о изменама и допунама Закона о систему плата у јавном сектору мења се члан 1. Закона тако што се предвиђа проширење појма јавног сектора тако да у јавни сектор улазе, поред наведених субјеката и јавна предузећа и привредна друштва чије је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, затим Народна банка Србије и јавни медијски сервис, па самим тим се примена закона проширује и на запослене у овим субјектима. Предложена измена треба да допринесе свеобухватном дефинисању јавног сектора. Наведени субјекти чије укључивање у јавни сектор се предлаже су корисници буџетских средстава те самим тим треба да буду укључени у јавни сектор, а на њихове запослене треба примењивати правила као и за све остале у јавном сектору.

Чланом 2. се мења део одредби члана 2. Закона тако што се предвиђа да се у погледу права на плату и друга примања запослених у јавном сектору сходно примењују и одредбе Закона о раду, а не посебног закона, како је сада утврђено. Прописивање примене посебног закона значи примену неког другог посебног режима, различитог од општих правила која предвиђа Закон о раду. Закон о систему плата у јавном сектору сам по себи већ представља *lex specialis*, а додатна примена посебног закона у погледу права на плату и друга примања значи потпуно искључивање запослених у јавном сектору из општег режима када су радни односи у питању и стављање у неравноправан положај у односу на остале запослене.

Чланом 3. мења се део одредбе у ставу 4. члана 7. Закона. Наведена одредба предвиђа да основица за обрачун и исплату плата службеника и намешетника у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе **не може бити већа** од јединствене основице за све запослене, а која је утврђена у буџету Републике Србије. Предложеном изменом се предвиђа да ова основица **не може бити мања**. Предложена измена гарантује да ће плате у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе бити на истом нивоу као и у осталом делу јавног сектора. Према постојећем решењу оставља се могућност да плате у покрајинској и локалној администрацији буду смањивањи. Овакво решење је неприхватљиво јер највећи део послова управе лежи управо на локалној администрацији, а делом и на покрајинској. Смањивање њихових плата директно ће утицати на пад квалитета рада и услуга.

Чланом 4. мења се део члана 23. Закона. Одредбама члана 23. Закона регулише се увећање плата за минули рад, с тим што се плата по овом основу увећава само за године рада **код послодавца у јавном сектору**. Предложеном изменом се предвиђа да се плата увећава за минули рад без обзира на врсту послодавца. Постојеће решење у Закону занемарује чињеницу да одређени број запослених може доћи из приватног сектора са врло значајним радним искуством и знањем стеченим у приватном сектору што треба уважити при обрачуну зарада. Постојеће решење смањује и флукуацију радне снаге из приватног у јавни сектор чиме се спречава долазак квалитетних кадрова.

Чланом 5. мења се у потпуности члан 27. Закона тако што се предвиђа да запослени у току привремене спречености за рад до 30 дана има право на накнаду у висини пуне просечне плате остварене у претходних 12 месеци, за разлику од постојећег решење које предвиђа да запослени који одсуствује са рада због болести прима 65% просечне плате у претходних 12 месеци.

Чланом 6. се допуњује члан 28. Закона. Одредбе члана 28. Закона уређују накнаду плате нераспоређеном запосленом, тако што се предвиђа да запослени који је нераспоређен има право на накнаду плате у висини од 65% основне плате за месец који претходи месецу у коме је остао нераспоређен **осим ако посебним законом није другачије одређено**. Предложеном допуном се предвиђа гаранција да се посебним законом не може предвидети мањи обим права од обима утврђеног Законом. Постојеће решење, према коме се оставља посебном закону могућност да на други начин уреди ово питање, без икаквих ограничења, отвара врата да се накнада плате нераспоређеном запосленом утврди у нижем износу или чак и укине.

Чланом 7. се допуњује члан 30. Закона којим се предвиђа да се право на накнаду плате професионалних припадника Војске Србије уређује посебним законом. Допуна предвиђа да се посебним законом не може утврдити мањи обим права на накнаду плате од права утврђених Законом.

Чланом 8. мења се став 2. члана 32. Закона који уређује право на увећање накнаде за превоз у случају промене места становања. Према постојећем решењу предвиђено је да до повећања накнаде трошкова за превоз у случају промене места становања након заснивања радног односа може доћи само уз сагласност послодавца, осим уколико промена становања није последица премештаја. Предлаже се измена овог става тако што запослени увек има право на увећање накнаде за превоз у случају промене места становања. Свако има Уставом заграничану слободу кретања и настањивања и нико не може бити оштећен уколико остварује ову своју слободу, односно не може се послодавцу давати дискреционо овлашћење да одлучује да ли хоће или неће надокандити трошкове превоза запосленом који је променио пребивалиште. Унутар истог града или општине цене јавног превоза могу битно варирати зависно од удаљености од радног места и то чак када се место

становања промени за 1 километар. Запослени није дужан да сноси додатне трошкове превоза у оваквим случајевима.

Истим чланом 8. се предлаже и брисање чл. 3. и 4. у члану 32. Закона. Одредбама ових ставова је предвиђено да накнада трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора имају карактер плате, али да њихову висину одређује Влада након што се за накнаду тих трошкова стекну услови у буџету Републике Србије. Овакво решење ствара несигурност код запослених, немогућност предвиђања износа плата и уједно ставља запослене у јавном сектору у лошији положај у односу на запослене у приватном сектору. Директна последица оваквог односа према запосленима може бити одлив квалитетних кадрова и пад квалитета услуга које јавни сектор пружа.

Чланом 9. мења се део члана 34. тако што се предвиђа се на радноправни положај запослених у јавном сектору примењују опште одредбе Закона о раду, а не посебни закон.

Чланом 10. предлаже се брисање IV главе Буџетско ограничење и члана 36. у тој глави. Постојеће решење предвиђа да се организација рада и исплата плата, увећање плата по основу минулог рада и друга увећања плата, као и исплата накнада трошкова и других примања прилагоди буџетским ограничењима. Овакво решење суштински значи да је буџетско ограничење сврха којој треба да се прилагоди рад јавног сектора. Циљ треба да буде потпуно другачији. Јавни сектор постоји ради грађана и задовољавања њихових потреба, а рад јавног сектора и задовољавање потреба грађана финансира се из буџета, те буџет постоји ради тога. Због тога се предлаже брисање овог члана.

Чланом 11. Предлога закона прописан је рок за ступање на снагу закона.

IV. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

Предложене измене и допуне Закона о систему плата у јавном сектору треба да отклоне недостатке у постојећим решењима које могу да доведу до потпуног урушавања јавног сектора. Постојећа решења ће довести до драматичног пада плата у **делу** јавног сектора и ограничавања других права. Директна последица ће бити потпуна демотивисаност запослених за рад, што ће довести до пада квалитета рада и до одлива квалитетних кадрова. Пад квалитета рада и услуга у јавном сектору не само да представља генератор корупције у јавном сектору, већ значи дугоручно урушавања друштва у целини. Постојећа решења директно воде до пада квалитета рада државних органа, органа покрајинске и локалне администрације, полиције, војске, просвете, здравства, фондова осигурања....

Из наведених разлога потребно је усвојити предложене измене и допуне Закона о систему плата у јавном сектору.

V. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона потребна су додатна средства према процени Министарства финансија.

VI. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ВАЖЕЋЕГ ПРОПИСА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Предмет и садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређује се систем плата запослених у јавном сектору.

Јавни сектор, у смислу овог закона, обухвата: државне органе; органе аутономне покрајине, органе јединица локалне самоуправе; друге органе и организације које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе; ЈАВНА ПРЕДУЗЕЋА И ПРИВРЕДНА ДРУШТВА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА И ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ; НАРОДНУ БАНКУ СРБИЈЕ; ЈАВНЕ МЕДИЈСКЕ СЕРВИСЕ; јавне агенције и организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама; јавне службе које се финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, односно из доприноса за обавезно социјално осигурање и организације обавезног социјалног осигурања.

Запослени у јавном сектору, у смислу овог закона, јесу:

- 1) државни службеници и намештеници у државним органима;
- 2) полицијски службеници и лица у радном односу у другим органима на које се примењују прописи о полицијским службеницима;
- 3) професионални припадници Војске Србије и лица у радном односу у другим органима на које се примењују прописи о професионалним припадницима Војске Србије;
- 4) службеници и намештеници у органима аутономне покрајине и јединици локалне самоуправе;
- 5) лица у радном односу у другим органима и организацијама које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе а на које се примењују прописи о државним службеницима, односно прописи о радним односима у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе, у складу са законом;
- 6) лица у радном односу у јавним агенцијама и организацијама на које се примењују прописи о јавним агенцијама;
- 7) лица у радном односу у јавним службама које се финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, односно из доприноса за обавезно социјално осигурање;
- 8) лица у радном односу у организацијама обавезног социјалног осигурања;
- 9) лица у радном односу у другим органима и организацијама које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе;
- 10) лица која дужност, односно послове врше на основу избора, именовања или постављења у државном органу, органу аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, а која немају статус државних и других службеника (у даљем тексту: функционери);
- 11) ЗАПОСЛЕНИ У ЈАВНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА И ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА И ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;
- 12) ЗАПОСЛЕНИ У НАРОДНОЈ БАНЦИ СРБИЈЕ И
- 13) ЗАПОСЛЕНИ У ЈАВНИМ МЕДИЈСКИМ СЕРВИСИМА.

Одредбе овог закона не односе се на запослене у јавним предузећима и привредним друштвима које је основала Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе и Народној банци Србије, као ни на запослене у јавним медијским сервисима и органима и организацијама које су основане међународним уговором или којима се плате одређују у складу са међународним уговором.

Право на плату и друга примања

Члан 2.

Запослени остварују право на плату, увећану плату, накнаду плате, накнаду трошкова и друга примања у складу са овим законом и ~~посебним законом~~ ЗАКОНОМ КОЈИ УРЕЂУЈЕ РАДНЕ ОДНОСЕ.

Права из става 1. овог члана уређују се и колективним уговором у складу са овим и ~~посебним законом~~ ЗАКОНОМ КОЈИ УРЕЂУЈЕ РАДНЕ ОДНОСЕ.

На међусобни однос закона и колективног уговора из става 2. овог члана примењују се општи прописи о раду.

Утврђивање основице

Члан 7.

Основица је јединствена за све запослене и утврђује се за сваку буџетску годину законом о буџету Републике Србије, уз претходно прибављање мишљења Социјално-економског савета Републике Србије о предлогу висине основице у поступку припреме тог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, основица за обрачун и исплату плата службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, као и других запослених у органима, организацијама и јавним службама које је основала аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе а чије се плате исплаћују из буџета оснивача, утврђује се буџетом аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у складу са масом средстава опредељеном за обрачун и исплату плата у оквиру буџета аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, уз претходно прибављено мишљење социјално-економског савета.

Основица из става 2. овог члана разматра се само у току процеса припреме буџета за наредну буџетску годину и утврђује одлуком о буџету, на начин којим се планира смањење укупних расхода и чиме се обезбеђује дугорочна финансијска одрживост и за шта се даје детаљно образложење.

Основица из става 2. овог члана је јединствена за све запослене чија се плата исплаћује из буџета аутономне покрајине, односно из буџета јединице локалне самоуправе и не може бити ~~већа~~ МАЊА од основице из става 1. овог члана утврђене за одговарајућу буџетску годину.

Увећана плата за минули рад

Члан 23.

Запослени има право на увећану плату за сваку пуну годину рада у радном односу ~~код послодавца у јавном сектору~~, у висини од 0,4% своје основне плате.

Накнада плате за време одсуствовања са рада због привремене спречености за рад

Члан 27.

~~Запослени има право на накнаду плате за време одсуствовања са рада због привремене спречености за рад до 30 дана (у даљем тексту: привремена спреченост за рад), и то:~~

- ~~1) у висини 65% просечне плате у претходних 12 месеци пре месеца у којем је наступила привремена спреченост за рад, с тим да не може бити мања од минималне зараде утврђене у складу са прописима о раду, ако је привремена спреченост за рад проузрокована болешћу или повредом ван рада;~~

~~2) у висини 100% просечне плате у претходних 12 месеци пре месеца у којем је наступила привремена спреченост за рад, с тим да не може бити мања од минималне зараде утврђене у складу са прописима о раду, ако је привремена спреченост за рад проузрокована повредом на раду или професионалном болешћу.~~

~~ЗАПОСЛЕНИ ИМА ПРАВО НА НАКНАДУ ПЛАТЕ У ВИСИНИ ПРОСЕЧНЕ ПЛАТЕ У ПРЕТХОДНИХ 12 МЕСЕЦИ ЗА ВРЕМЕ ОДСУСТВОВАЊА СА РАДА ЗБОГ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ ЗА РАД ДО 30 ДАНА.~~

Накнада плате нераспоређеном запосленом

Члан 28.

~~Запослени који је нераспоређен у складу са законом, има право на накнаду плате у периоду за који, у складу са законом, такву накнаду остварује, у висини 65% основне плате за месец који претходи месецу у коме је остао нераспоређен, осим ако посебним законом није другачије одређено, С ТИМ ДА СЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ НЕ МОЖЕ ПРЕДВИДЕТИ МАЊИ ОБИМ ПРАВА НА НАКНАДУ ПЛАТЕ У ОДНОСУ НА ОВАЈ ЗАКОН.~~

Члан 30.

~~Изузетно од чл. 26-29. овог закона, право на накнаду плате професионалних припадника Војске Србије уређује се у складу са посебним законом, С ТИМ ДА СЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ НЕ МОЖЕ ПРЕДВИДЕТИ МАЊИ ОБИМ ПРАВА НА НАКНАДУ ПЛАТЕ У ОДНОСУ НА ОВАЈ ЗАКОН.~~

Право на накнаду трошкова

Члан 32.

~~Запослени има право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада (у даљем тексту: накнада за превоз), за време које је провео на службеном путу у земљи или иностранству, за смештај и исхрану док ради и борави на терену, за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора и на накнаду трошкова који су изазвани привременим или трајним премештајем у друго место рада, ако остваривање наведених права није обезбеђено на другачији начин.~~

~~До увећања висине накнаде за превоз у случају промене места становања запосленог након заснивања радног односа долази уз сагласност послодавца, осим ако промена места становања није последица настала премештајем, односно распоређивањем запосленог на захтев послодавца због потребе службе, односно организације рада.~~

~~ЗАПОСЛЕНИ ИМА ПРАВО НА УВЕЋАЊЕ НАКНАДЕ ЗА ПРЕВОЗ У СЛУЧАЈУ ПРОМЕНЕ МЕСТА СТАНОВАЊА НАКОН ЗАСНИВАЊА РАДНОГ ОДНОСА.~~

~~Накнада трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора имају карактер плате и њихову висину утврђује Влада, уз претходно прибављено мишљење Социјално-економског савета Републике Србије, након што се за такву врсту накнаде трошкова стекну услови у буџету Републике Србије.~~

~~Право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора запослени остварује у складу са одредбама овог закона од дана ступања на снагу акта Владе из става 3. овог члана.~~

~~Право на накнаду трошкова професионалних припадника Војске Србије уређује се посебним законом.~~

Доношење прописа о накнади трошкова, отпремнини и другим примањима

Члан 34.

Услови за остваривање права из чл. 32. и 33. овог закона, њихова висина и начин на који се остварују, као и право на друге накнаде трошкова који произлазе из специфичности радноправног положаја запосленог и друга примања, уређују се у складу са посебним законом. ~~ЗАКОНОМ КОЈИ УРЕЂУЈЕ РАДНЕ ОДНОСЕ.~~

~~IV. БУЏЕТСКО ОГРАНИЧЕЊЕ~~

Члан 36.

~~Руководилац органа, организације или другог организационог облика у јавном сектору из члана 1. став 2. овог закона дужан је да организацију рада планира и оствари тако да средства за исплату основне плате, увећања плате по основу минулог рада и средства за остала увећања плате из члана 18. овог закона буду у оквирима буџетских ограничења за текућу и наредне две буџетске године.~~

~~Буџетско ограничење из става 1. овог члана односи се и на планирање и остваривање средстава за исплату накнада трошкова и других примања утврђених у складу са овим и посебним законом.~~

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА
ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа
Народни посланик Марко Ђуришић.

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору

The draft law on amending and supplementing the Law on the salaries of public sector employees

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима /

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима /

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима /

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност /

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније /

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Секундарни извори права Европске уније који постоје у овој области нису релевантни са становишта материје коју обрађује овај предлог закона, тако да се уз овај предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

/

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености
/

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 12. септембар 2016. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК